

İnsanlığın gündemi Ne?

Son dönemde, yabancı televizyonlarda *Avrupa Parlementosu*'yla ilgili yeni yöneticinin seçimi konulu tartışmaları neredeyse kaçırmadan izledim.

Hafta sonunda da birçok ülkede seçimler yapıldı.

Toplumların *güncel eğilimleriyle* ilgili önemli sonuçlar çıktı. Merkez sağ ve sol partilerde son Fransız genel seçimlerinde barizleşen onlardan 'ümit kesiliş' ya da 'bitmişlik', bu kez başka ülkelerde de görüldü. 'Gençlerin eğilimi' ve bir 'yeşil ümit' belirginleşti, vs.

Dün bizdeki köşe yazarlarından, dünyayla bütünleşmeyi '*maymunluk yapmak*' sanan biri dahil, herkes tuttuğu fil bacağına elbette kendisinin en doğru tanımladığından emin, seçtiği konularla gene kendi alemindeydi. Bu konuda tek bir analiz bile yoktu:

Muhakkak ki bir '*duayen*' olan Sami Kohen'in yazısı hariç.

Geçen gün bazı dostlarıma, "*Onlar o kelimeyi kullanmasa da ve şüphesiz tamı tamına bizdekiyle aynı kapsamda olamasa da İngiltere ve diğerler Avrupa ülkelerinin de, hatta herkesin de 'beka' tartışması içinde*" olduğunu yazmıştım.

Sami Kohen'in yazısında aynı kelimeyi görünce şaşırdım.

Bu saygı değer insan gençliğimde de Abdi İpekçi'nin *Milliyet*'inde (dış politika) yazardı, okurdum. Mehmet Barlas da o yıllarda *Cumhuriyet*'in dış politika yazarıydı. Neydi sonra ne oldu.

Sami beyi bazıları artık bir '*dinozor*' gibi görüp, muhtemelen hiç okumuyordur. Ona bazen *Akmerkez*'de eşiyle elele, ağır ağır yürürken rastlıyorum. Çok yaşlı.

Ama hâlâ dünyayı izliyor, anlamaya çalışıyor, yazıyor.

Ona içten bir saygı duyuyorum.

Bu yazıya çünkü o yazıyı eklemek istiyorum, belki merak eden olur.

Başlığı : *Avrupa nereye gidiyor?*”

<http://www.milliyet.com.tr/yazarlar/sami-kohen/avrupa-nereye-gidiyor--2881000/>

Avrupa televizyonlarından söz ettim: Onlardan birinde Avrupa Birliği Başkanı seçimi için bütün parti adayların katıldığı sert bir münazara izledim.

Birincil konu, ‘iklim değişikliği’.

Çünkü:

“İklim değişikliği sorunu, aynı zamanda ‘demokrasi’ konusudur. Ölümcül ve sınıfsaldır. Ölümden ilk kaçamayacak olanlar, ‘gidecek yeri’ olmayanlar, önce yoksullardır.”

İkinci konu: **‘Acil vergi adaleti ve ‘dijital sektör’.**

Açıkça söylenen şu cümle tartışmanın ve geleceğin özetiydi:

“Amazon! Ne zaman vergi ödeyeceksin?”

Üçüncü konu: **Amerika- Avrupa ilişkisinin temeli ne olacak?**

Ticaret mi?

Teknolojik ilerleme mi?

Yoksa

İnsan hakları mı?

Barış mücadelesi mi?”

“Avrupa dünyanın geleceği için ‘neyin öncüsü’ olmak istiyor?”

“Trump’ın genetiği ile oynanmış zirai ürünlerine, o nitelikte tohum dayatmalarına müşteri olacak mı?”

“Başka ülkelerin içişlerine bulaşmasına göz yumacak mı?”

Dördüncü konu: **Milliyetçilik.**

“Avrupa değerleri ‘ama’sız yaşıayacak mı?”

Bugün Batı’da *sağcı’yı solcu’dan* net olarak ayıran gündem bu konularda alınan *duruşlar...*

"Demagogların" birikmiş ‘orta sınıf isyanını’ kullanarak siyasi yükselişı, bu kez de onların sıradan insanlarda yol açtıkları tepkiden yararlanmak isteyen ‘oportünistleri’ hemen harekete geçirdi.

O tür ‘niyetlerden’, başka tür ‘kandırmacalar’dan, sorunlarla ‘dürüstçe yüzleşmeleri erteletme gayretlerinden’ başka bir şey çıkmaz, çıkamaz.

Bunların bir kısmının arkasında, her dönemde olduğu gibi , ‘o elverişli karakterleri’ fark edip ‘sahneye’ iten ve sürmesi imkânsız mevcut ‘ reel ve ideolojik iktidarını’ kurtarmaya çabalayan çok büyük güçlerin olduğunu düşünmek için çok da feraset gerekmez.

Oysa sorunlar ‘gerçek’. Yukarıdakilerin hiçbirini ben uydurmadım. Göz boyamakla, “insanları ‘cambaza’ baktırmakla”, onların üstünün örtülmesi için ortalığa büyük desteklerle sürülen kötülük planlarını görmezden gelmenin vebali korkunç: Harp ve yıkım.

Ve dürüstçe bir şeyler yapılabilmesi ancak “Hakikilik” ile mümkün.

Yeni algı operasyonlarıyla kitleleri oyalayıp, kapitalizmin yırığı pırtığını dikmeye kalkanların oyunağı olmanın sonu sadece ‘hüsran’ değil, bir kez daha ‘yüz kızarması’ da olabilir.

Bunları yazıyorum, çünkü bazı kişilerin öyle davrananlar karşısındaki tutumunu Albert Camus’nun şu sözle çoktan özetlemiş olduğunu düşünüyorum:

“Vurdumduymazlık ruhun çökmesi, erken ölmesidir.”

Benim aklım ve vicdanımla ‘tutunabileceğim’ ,
bu toz duman,
bu kadar gizli ve büyük hesap kitap
ve bu kadar sınırsız ego-hırs arasında

sadece bu kadardan ibaret.

Mayıs 2019

